

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annetun lain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että vuoden 1986 alusta voimaan tulevaa ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annettua lakia sekä siihen liittyviä eräitä lakeja tarkistettaisiin.

Esityksessä ehdotetaan ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annettuun lakiin lisättäväksi säännös, jolla lain eri säännösten soveltamisalaa täsmennettäisiin siten, että ammatillista peruskoulutusta antavaa oppilaitosta koskevia rahoitussäännöksiä voitaisiin soveltaa myös talouskoulujen oppijakoilla, kauppaoppilaitosten erikoisluokilla sekä eräiden ammatillisten oppilaitosten jatko- ja iltalinjoilla annettavasta koulutuksesta aiheutuneisiin kustannuksiin.

Esityksessä ehdotetaan ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annettua lakia muutettavaksi siten, että muiden kuin laitehankintojen perustamiskustannusten valtionosuuden maksaminen myös jälkirahoituksena olisi mahdollista. Lisäksi ehdotetaan myös lain eräitä muita säännöksiä tarkistettaviksi.

Samalla ehdotetaan, että ammatillisten oppilaitosten ja lukion oppilaiden opintososiaalisia etuja koskevien lakien voimaantulosäännöksiä selvennettäisiin.

Lakien muutokset on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1986 alussa.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

Ammatillisten oppilaitosten rahoitusjärjestelmän uudistamiseksi sekä ammatillisten oppilaitosten ja lukion oppilaiden opintososiaalisten etujen parantamiseksi ja yhtenäistämiseksi annettiin 3 päivänä kesäkuuta 1983 seuraavat lait:

- laki ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta (494/83),
- laki keskiasteen koulutuksen kehittämisestä annetun lain 10 §:n muuttamisesta (495/83),
- laki peruskoulun, lukion ja yleisen kirjaston valtionosuuksista ja -avustuksista sekä lainoista annetun lain muuttamisesta (496/83),
- laki perus- ja keskiasteen koulutusta varten kunnille myönnettävistä lisäavustuksista (497/83),

- laki ammatillisten oppilaitosten oppilaiden opintososiaalisista eduista (498/83),
- laki lukion oppilaiden opintososiaalisista eduista (499/83),
- laki opettajankoulutuslain 8 ja 9 §:n muuttamisesta (500/83),
- laki suomalais-venäläisestä koulusta annetun lain 8 ja 10 §:n muuttamisesta (501/83) ja
- laki Helsingin ranskalais-suomalaisesta koulusta annetun lain 8 ja 10 §:n muuttamisesta (502/83).

Edellä mainitut lait oli tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1985 alussa. Lakien voimaantuloa on kuitenkin lykätty yhdellä vuodella edellä mainittujen lakien muuttamisesta 3 päivänä helmikuuta 1984 annetuilla laeilla (142—150/84). Samassa yhteydessä alennettiin valtiontaloudellisia syistä 1 päivästä tammikuuta 1986 muun

muassa ammatillisten oppilaitosten käyttökustannusten ja osittain myös perustamiskustannusten valtionosuuksia yhdellä prosenttiyksiköllä.

Eräiden ammatillisten oppilaitosten valtionosuuksista ja -avustuksista sekä korkotukilainoista annettua lakia (1075/75) on muutettu 4 päivänä tammikuuta 1985 annetulla lailla (1/85). Sen mukaan huoneistojen hankkimisesta ja peruskorjaamisesta aiheutuvien perustamiskustannusten valtionavustuksen maksaminen voi oppilaitoksen ylläpitäjän hakemuksesta tapahtua myös jälkikäteen seitsemän vuoden aikana hankkeen valmistumista seuraavan kalenterivuoden alusta lukien. Tämän vuoksi ehdotetaan, että vastaava muutos tehtäisiin ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annettuun lakiin, joka tulee ensin mainitun lain tilalle vuoden 1986 alusta.

Ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annettua lakia sovelletaan ammatillisiin oppilaitoksiin, joita tarkoitetaan lain 1 §:ssä luetelluissa laeissa. Rahoitusta koskevat säännökset on jaettu ammatillista peruskoulutusta antavia kunnallisia ja yksityisiä oppilaitoksia sekä muuta ammatillista koulutusta koskeviin säännöksiin. Ammatilliset oppilaitokset järjestävät 1 §:ssä lueteltujen lakien mukaan myös sellaista koulutusta, jonka rahoitusta edellä mainitussa jaottelussa ei riittävän selkeästi ole otettu huomioon. Tällaista koulutusta annetaan muun muassa talouskoulujen oppijakoilla, kauppaoppilaitosten erikoisluokilla sekä eräiden ammatillisten oppilaitosten jatko- ja iltalinjoilla. Talouskoulujen oppijakoilla on vakinaisen koulutuksen vuotuinen oppilasmäärä ollut vuonna 1984 noin 1 700. Samana vuonna on sekä erikoisluokilla että iltalinjoilla ollut oppilaita noin 500. Ammatillisten oppilaitosten jatkolinjoilla on nykyisin oppilaita arviolta 1 200. Tarkoituksena ei ole ollut jättää näitä koulutusmuotoja lain rahoitussäännösten ulkopuolelle. Vuoden 1985 loppuun voimassa olevassa eräiden ammatillisten oppilaitosten valtionosuuksista ja -avustuksista sekä korkotukilainoista annetussa laissa edellä mainitun koulutuksen rahoitus on rinnastettu oppilaitosten antaman vakinaisen koulutuksen rahoitukseen. Samoin on menetely oppilaiden opintososiaalisten etujen rahoituksessa. Ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annetun lain ja siihen liittyvän lainsäädännön kustannuslaskelmissa on myös näiden koulutusmuotojen aiheuttamat kustannukset otettu huomioon. Edellä esitetyn vuoksi hallitus esittää, että ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annetun lain soveltamista täsmennettäisiin lakiin

lisättävällä säännöksellä. Sen mukaan ammatillisista peruskoulutusta antavaa oppilaitosta koskevia rahoitussäännöksiä sovellettaisiin myös ammatillisen oppilaitoksen lain 1 §:ssä mainittujen säännösten nojalla järjestämään koulutukseen, johon ei sovelleta 4 luvun säännöksiä ja johon ei myöskään muutoin myönnetä valtionosuutta tai -avustusta 2 tai 3 luvun mukaan. Tähän liittyen jatko- ja täydennyskoulutuksen käsitteistöä on myös selvennetty.

Ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annetun lain mukaan kuntainliiton ylläpitämälle oppilaitokselle myönnetään perustamiskustannuksiin valtionosuutta kunkin kunnan kantokyluukaan mukaan, jolloin kunnan osuudeksi katsotaan sen todennäköistä oppilasmäärää vastaava osuus oppilaitoksen oppilasmäärästä. Valtionosuuden määräytymisperuste on vaikeaselkoinen ja sitä on arvosteltu useilta tahoilta. Kuntainliiton perussäännössä, jonka lääninhallitus vahvistaa, tulee olla määrättyä, miten kunnat osallistuvat kuntainliiton pääomakustannuksiin. Kuntien osuuksien määräytyminen edellä mainitun todennäköistä oppilasmäärää koskevan säännöksen mukaan saattaisi johtaa toisenlaiseen kustannusten jakoon, mikä ei ole ollut lain tarkoitus. Tämän vuoksi ehdotetaan, että lain sanamuotoa tarkistetaan siten, että kunnan osuus määräytyisi suoraan vahvistetussa perussäännössä olevan kustannusjaon mukaan.

Ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annetun lain 4 §:n 3 momentin mukaan perustamiskustannuksiin myönnettävän valtionosuuden saamisen edellytyksenä on opetusministeriön antama lupa kustannuksia aiheuttavaan toimenpiteeseen.

Nykyisin opetusministeriön hallinnonalan toiminta- ja taloussuunnitelma sisältää luettelon ammatillisten oppilaitosten rakennushankkeista ja arvion niiden taloudellisista vaikutuksista suunnittelukaudella. Rakennushankkeiden hyväksymisenettä perustuu kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annettuun lakiin (35/73). Hankkeen perustamissuunnitelman ja toteuttamisohjelman hyväksyy opetusministeriö valtion tulo- ja menoarviossa olevien myöntämisvaltuuksien rajoissa. Valtion rakennusasiainneuvottelukunta antaa eräissä tapauksissa lausunnon perustamissuunnitelmasta. Ennen hankkeen hyväksymistä asia käsitellään joko valtioneuvoston raha-asiainvaliokunnassa tai valtiovarainministeriön raha-asiain käsittelyssä. Ammattikasvatushallitus tekee päätöksen valtion-

osuuden suorittamisesta perustamiskustannuksiin toteuttamishjelman tultua hyväksytyksi.

Hankkeiden käsittelyn yksinkertaistamiseksi ja nopeuttamiseksi ehdotetaan, että edellä tarkoitettu erillinen lupamenettely poistettaisiin laista, koska hankkeiden valtionosuusvaikutukset voidaan muutoinkin riittävästi selvittää siten, että hankkeiden toteuttamishjelmien hyväksymiskäsittelyssä siirryttäisiin nykyistä perusteellisempaan hankkeiden valtion tulevien vuosien menoihin kohdistuvien vaikutusten selvittämiseen, ja että valtion vuotuisessa tulo- ja menoarviossa perusteltaisiin myöntämisvaltuuksien lisäksi valtiolle valtionosuuksina aiheutuvien kassamenojen arvioitu määrä tulevina vuosina.

Kun hankkeen perustamiskustannusten valtionosuuden maksaminen tapahtuu edellä ehdotettuna jälkirahoituksena, on opetusministeriön toteuttamishjelmapäätöksessä mainittava, kuinka hankkeen valtionosuus jakautuu tulevina vuosina. Vuosierät on otettava huomioon seuraavien vuosien valtion tulo- ja menoarvioissa. Tämä sitoo valtionapuviranomaista valtionosuuspäätöstä tehtäessä.

Ammatillisten oppilaitosten opettajien ja rehtorien palkkojen valtionosuuden määrääminen laskennallisten perusteiden mukaisesti on eräin osin varsin hankalaa. Ammatillisten oppilaitosten eri alojen opettajien palkkausperusteiden erilaisuuden johdosta laskennallinen järjestelmä edellyttää erittäin yksityiskohtaisia laskentaperusteita, jotta laskennallinen rahamäärä vastaisi likimäärin todellisia kustannuksia.

Keskiasteen koulunuudistuksen toimeenpanon aiheuttamien muutosten vaikutukset opettajien palkkaukseen omalta osaltaan hankaloittavat laskennallisten perusteiden määrittelyä. Tuntikehysjärjestelmä tulee peruskoulussa ja lukiossa sovellettavaksi 1 päivästä elokuuta 1985. Sen soveltaminen myös ammatillisissa oppilaitoksissa on ajankohtaista lähivuosina. Samanaikaisesti opettajien työaikaa selvittää valtioneuvoston 14 päivänä helmikuuta 1984 asettama toimikunta, jonka tulee muun muassa kartoittaa toimenpiteet keskiasteen koulunuudistuksen piirissä olevien opettajien työajan järjestämiseksi kokonaistyöaikajärjestelmän pohjalle, millä tulee olemaan vaikutusta laskennallisten perusteiden määrittelyssä. Toimikunnan tulee jättää mietintönsä vuoden 1987 loppuun mennessä. Kun ammatillisissa erikoisoppilaitoksissa käytetään laskennallisia perusteita jo vuodesta 1986 alkaen, saadaan tarpeellisia kokemuksia myös peruskoulutusta antaville

oppilaitoksille sopivien laskentamallien kehittämisessä.

Koska uuden rahoitusjärjestelmän toimivuuden tulee olla kaikilta osin varma, on tässä vaiheessa edellä esitettyjen syiden johdosta tarkoituksenmukaista, että ammatillista peruskoulutusta antavien oppilaitosten opettajien palkkauksen valtionosuus suoritetaan uuteen järjestelmään siirryttäessä edelleen kahden vuoden ajan todellisten menojen mukaan. Tämän vuoksi lain siirtymäsäännöksiä ehdotetaan tarkistettavaksi.

Tarkoituksena on ollut, että yksityisten ammatillista peruskoulutusta antavien oppilaitosten valtionavustus perustamiskustannuksiin laitehankintojen ja muiden perustamiskustannusten kohdalla olisi vastaavalla tavalla porrastettu kuin kunnallisissa ammatillista peruskoulutusta antavissa oppilaitoksissa. Eräiden ammatillisten oppilaitosten valtionosuuksista ja -avustuksista sekä korkotukilainoista annetun lain mukaan yksityisten ammattioppilaitosten laitehankintojen valtionosuus on yhtä suuri kuin kunnallisten. Muiden oppilaitosmuotojen kohdalla lain voimassaoloaikana valtion tulo- ja menoarviossa laitehankintoihin osoitetut valtionavustusmäärärahat ovat mahdollistaneet laitehankintoihin muita perustamiskustannuksia korkeamman avustusprosentin myöntämisen. Ehdotettu muutos on yhdenmukainen omaksutun käytännön kanssa. Tämän vuoksi lainkohdan sanamuotoa ehdotetaan tarkistettavaksi siten, että valtionavustuksen määrä yksityisen oppilaitoksen perustamiskustannuksiin on sama kuin 10 kantokäylyluokkaan kuuluvalla kunnalle eli laitehankintojen valtionavustus on 51 prosenttia ja muiden perustamiskustannusten valtionavustus on 33 prosenttia.

Ammatillisten oppilaitosten ja lukion oppilaiden opintososiaalisia etuja koskevien lakien voimaantulosäännösten mukaan niissä oppilaitoksissa, joissa ei lain voimaantulon mennessä ole järjestetty tai annettu laissa tarkoitettuja opintososiaalisia etuja, lain säännökset pannaan kuitenkin täytäntöön siten, että oppilasmaksut poistetaan ja oppilaille maksuton kouluateria järjestetään osittain vuonna 1987 ja osittain vuonna 1988. Säännöksen epätasallinen sanamuoto näyttäisi ammatillisten oppilaitosten ja lukioiden kohdalla mahdollistavan sellaisenkin tulkinnan, että myös näistä porrastettaviksi tarkoitetuista eduista aiheutuvat kustannukset tulisivat valtionosuuden piiriin vuoden 1986 alusta, mikäli valtionosuutta saavan oppilaitoksen ylläpitäjä on omin varoin järjestänyt ne ennen lain voimaantuloa. Ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta

annetun lain ja siihen liittyvien lakien perustelujen mukaan opintososiaalisten etujen parantamisesta aiheutuvat julkisen talouden lisäkustannukset vuoden 1979 kustannustietojen pohjalta laskevien vuoden 1985 arvioidussa raha-arvossa ovat 224 miljoonaa markkaa. Kustannukset on perusteluissa jaksotettu neljälle vuodelle. Siten tarkoituksena on ollut, että ammatillisissa oppilaitoksissa oppilasmaksut poistetaan ja oppilaille maksuton kouluateria puuttuvilta osin järjestetään laissa olevan aikataulun mukaisesti, jolloin eduista aiheutuvat kustannukset myös tulevat valtionosuuden piiriin. Tämän vuoksi on tarpeellista, että lakien voimaantulosäännösten sanamuotoa täsmennetään.

Ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annetussa laissa tarkoitettut oppilaitokset voivat järjestää myös aikuisille ammatillista peruskoulutusta. Aikuisille tarkoitettu ammatillinen peruskoulutus poikkeaa monin osin nuorisolle järjestetystä koulutuksesta. Opetussuunnitelma laaditaan nimenomaan silmällä pitäen tätä kohderyhmää, jolloin kokonaistuntimäärä on yleensä pienempi kuin koulutusammateittain laadituissa opetussuunnitelmissa ja jolloin opetus soveltuu annettavaksi myös iltaisin. Opetussuunnitelma voidaan laatia myös suoraan työammattia tai muita tarpeita varten. Näiden syiden johdosta on perusteltua, että aikuisille tarkoitettussa ammatillisessa peruskoulutuksessa oppilaiden opintososiaaliset edut määräytyvät eri tavoin kuin nuorisolle tarkoitettussa koulutuksessa. Tämän vuoksi ehdotetaan, että ammatillisten oppilaitosten oppilaiden opintososiaalisista eduista annettuun lakiin otetaan asiasta säännös.

2. Asian valmistelu

Eduskunta on hyväksyessään ammatillisten oppilaitosten rahoitusta koskevan lakiehdotuksen kiinnittänyt huomiota uuden rahoitusjärjestelmän toimivuuteen. Tämän mukaisesti opetusministeriö asetti 13 päivänä tammikuuta 1984 työryhmän, jonka tehtävänä on muun muassa seurata ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annetun lain ja siihen liittyvän lainsäädännön toimivuutta. Työryhmässä on opetusministeriön, sisäasiainministeriön, valtiovarainministeriön, ammattikasvatushallituksen sekä kuntien keskusjärjestöjen edustus. Työryhmä jätti 3 päivänä tammikuuta 1985 opetusministeriölle muistionsa, jossa se esitti tehtäväksi eräitä muutoksia uutta rahoitusjärjestelmää koskevaan lainsäädäntöön

vielä ennen sen voimaantuloa. Muistioon sisältyi luonnos hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annetun lain muuttamisesta sekä laeiksi eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta.

Työryhmän ehdotuksen pohjalta asian valmistelua on jatkettu opetusministeriössä ja käyty valtion ja kuntien välisen järjestelyasiakirjan mukaiset neuvottelut. Lisäksi kouluasiainneuvosto on antanut lausuntonsa asiasta.

3. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Ammatillisten oppilaitosten rahoitusjärjestelmän uudistaminen sekä ammatillisten oppilaitosten ja lukion oppilaiden opintososiaalisten etujen yhtenäistäminen ja parantaminen on taloudellisilta vaikutuksiltaan kokonaisuus, jossa on pyritty säilyttämään ennallaan valtion ja kuntien välinen kustannusten jako. Nyt ehdotettavat lainmuutokset eivät aiheuta merkittäviä lisäkustannuksia eivätkä muuta valtion ja kuntien välistä kustannusten jakoa jo hyväksytyihin lakeihin nähden.

Ehdotuksen mukaan ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annetun lain soveltamisalaa täsmennetään siten, että muun muassa talouskoulun oppijakson, yleisten ammattikoulujen jatkuoluokkien ja kauppaoppilaitosten erikoisluokkien rahoitukseen sovelletaan samoja säännöksiä kuin ammatillisista peruskoulutusta antavaan oppilaitokseen, mikäli koulutusta ei lueta lain 4 luvussa tarkoitettuun muuhun ammatilliseen koulutukseen. Ehdotus ei lisää julkisen talouden menoja, koska nykyisinkin valtio ja kunnat osallistuvat lain mukaan edellä tarkoitettujen koulutusmuotojen rahoittamiseen. Nykyisin tämän koulutuksen aiheuttamia kustannuksia käsitellään valtionosuutta myönnettäessä samalla tavalla kuin vakinaisesta peruskoulutuksesta johtuvia kustannuksia. Yleisten ammattikoulujen jatkuoluokkien kustannuksiin oppilaiden kotikunnat ovat myös osallistuneet samojen perusteiden mukaan kuin vakinaisessa koulutuksessa. Ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annettua lakia ja siihen liittyvää lainsäädäntöä koskevassa hallituksen esityksessä (hall. es. 191/1982 vp.) on myös näiden koulutusmuotojen aiheuttamat kustannukset otettu huomioon esityksen perusteluihin sisältyvissä kustannuslaskelmissa. Kustannukset on sekä valtiolle että kunnille aiheutuvissa kustannusvaikutuksissa luettu ammatillisen pe-

ruskoulutuksen luonteisina ammatillista peruskoulutusta antavien oppilaitosten kustannuksiin.

Tässä esityksessä tarkoitettu muiden kuin laitehankintojen perustamiskustannusten valtion-

osuuden maksatuksen suorittaminen jälkikäteen merkitsee valtiolle aiheutuvien menojen siirtymistä ja jaksottumista usealle vuodelle.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotukset

1.1. Laki ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta annetun lain muuttamisesta

2 §. Poikkeuksena valtionosuuslain menettelystä pykälän 2 momentin 9 kohdaksi lisätään perustamiskustannusten jälkikäteen tapahtuvaa maksatusta koskevat säännökset. Lisäyksen johdosta 2 momentin 7 ja 8 kohdan sanamuotoa ehdotetaan lakiteknisesti tarkistettavaksi. Uuden säännöksen mukaan valtionosuus voidaan maksaa jälkikäteen oppilaitoksen ylläpitäjän hakemuksesta hankkeen valmistumista seuraavan kalenterivuoden alusta lukien seitsemän vuoden aikana. Maksamattomalle valtionosuuden osalle suoritetaan Suomen Pankin peruskorkoa vastaava vuotuinen korko, joka on nykyisin 9,0 prosenttia.

4 §. Pykälän 2 momentin sanamuotoa on muutettu kuntainliiton ylläpitämän oppilaitoksen osalta siten, että jäsenkunnan osuutta koskeva säännös oppilaitoksen perustamiskustannusten valtionosuuden määräytymisestä poistetaan laista. Säännöstä ei tarvita, kun kuntainliiton perussääntö määrää suoraan kuntien osallistumisen säännöksessä tarkoitettuihin kustannuksiin.

Pykälän 3 momentti ehdotetaan kumottavaksi tarpeettomana, koska rakennushankkeista valtiolle aiheutuvat taloudelliset vaikutukset tuleville vuosille voidaan riittävästi selvittää hankkeiden toteuttamishjelman hyväksymisen yhteydessä. Lupamenettelyn poistamisella nopeutetaan rakennushankkeiden käsittelyä.

7 §. Tarkoituksena on ollut, että yksityisten oppilaitosten valtionavustus perustamiskustannuksiin laitehankintojen ja muiden perustamiskustannusten kohdalla olisi vastaavalla tavalla porrastettu kuin kunnallisissa oppilaitoksissa. Voimassa olevan lain voimassaolon aikana on yksityisten ammatillisten oppilaitosten perustamiskustannusten laitehankintoihin valtion tuloja menoarviossa olleiden määrärahojen mukaises-

ti voitu myöntää muita perustamiskustannuksia korkeampi valtionavustus. Ehdotettu menettely olisi yhdenmukainen nykyisen käytännön kanssa. Säännös on muutettu siihen muotoon, että valtionavustuksen määrä perustamiskustannuksiin on sama kuin 10 kantokäylyluokkaan kuuluvalla kunnalla eli laitehankintojen valtionavustus on 51 prosenttia ja muiden perustamiskustannusten valtionavustus on 33 prosenttia.

12 §. Lain rahoitussäännösten soveltamisessa ehdotettuun täsmennykseen liittyen pykälässä tarkoitettun koulutuksen soveltamisalaa on selvennetty. Samoin ammatillinen jatko- ja täydennyskoulutus käsite on muutettu ammatilliseksi kurssitoiminnaksi, jolla tarkoitetaan pääasiassa lyhytkestoista erillisillä kursseilla järjestettävää sellaista koulutusta, joka ei kuulu oppilaitoksen koulu- ja luokkamuoitoisen opetustoiminnan piiriin.

Pykälän 1 momenttiin tehdyillä muutoksilla on yksinkertaistettu ammatillista peruskoulutusta antavan oppilaitoksen järjestämän kurssitoiminnan valtionosuuden ja -avustuksen myöntämisperusteita. Valtionosuutta ja -avustusta kurssiosaston johtajan tai vastaavan palkkauskustannuksiin suoritettaisiin kaikille oppilaitoksille saman prosentin mukaan. Valtionosuuteen ja -avustukseen ei vaikuttaisi oppilaan kotikunnan kantokäylyluokka, koska oppilaan kotikunta ei osallistu näihin kustannuksiin. Momentin 2 kohdassa tarkoitettujen kurssien muihin kustannuksiin valtionavusta voitaisiin myöntää valtion tulo- ja menoarvion rajoissa, mutta valtionavustuksen määrää ei ole tarkoituksenmukaista sitoa oppilaitoksen sijaintikunnan kantokäylyluokkaan. Säännöksen tehdyn muutoksen jälkeen oppilaitoksen sijaintikunnan ohella oppilaitosmuotoon sekä muihin seikkoihin voitaisiin tarvittaessa kiinnittää huomiota valtionavustuksen määrästä päätettäessä.

Pykälän 3 momentin käsitteistöä on kurssitoi-

minnan osalta muutettu 1 momenttia vastaavaksi.

14 §. Pykälän 2 momentissa jatko- ja täydennyskoulutus -käsite on muutettu kurssitoiminnaksi 12 §:ään ehdotettuja muutoksia vastaavasti.

21 a §. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi säännös, jolla lain rahoitussäännösten soveltamista täsmennetään. Ehdotetun säännöksen mukaan ammatillisen oppilaitoksen 1 §:n 1 momentissa mainitun lain nojalla järjestämään koulutukseen, johon ei sovelleta 4 luvun säännöksiä ja johon ei muutoin myönnetä valtionosuutta tai -avustusta 2 tai 3 luvun säännösten mukaan, sovelletaan mitä tässä laissa säädetään ammatillista peruskoulutusta antavan oppilaitoksen rahoituksesta. Lain 4 luku koskee ammatillisia erikoisoppilaitoksia, ammatillista kurssitoimintaa ja väli aikaista ammatillista koulutusta, joihin ei lueta talouskoulujen oppijaksoilla, kauppaoppilaitosten erikoisluokilla sekä eräiden ammatillisten oppilaitosten jatko- ja iltalinjoilla annettavaa koulutusta. Myöskään 2 ja 3 luvun säännökset eivät näyttäisi kaikilta osin mahdollistavan sellaista tulkintaa, että valtionosuus tai -avustus myönnettäisiin niiden mukaan. Tämän vuoksi on katsottu tarpeelliseksi täsmentää lain rahoitussäännösten soveltamista. Ehdotetulla säännöksellä varmistetaan, ettei talouskoulujen oppijaksoilla, kauppaoppilaitosten erikoisluokilla sekä eräiden ammatillisten oppilaitosten jatko- ja iltalinjoilla annettu koulutus jää lain rahoitussäännösten ulkopuolelle. Ehdotetun säännöksen nojalla myös aikuiskoulutuksena järjestettyyn ammatilliseen peruskoulutukseen sovellettaisiin samoja säännöksiä kuin vastaavaan ammatilliseen peruskoulutukseen, mikä on myös nykyinen käytäntö.

24 §. Todellisiin menoihin pohjautuvaa opettajien ja rehtorien palkkausmenojen valtionosuusmenettelyä ehdotetaan jatkettavaksi vielä kahden vuoden ajan ammatillista peruskoulutusta antavissa oppilaitoksissa.

1.2. Laki ammatillisten oppilaitosten oppilaiden opintososiaalisista eduista annetun lain muuttamisesta

2 §. Pykälän 2 momentissa on jatko- ja täydennyskoulutus -käsite muutettu kurssitoiminnaksi

1.1 kohdan lakiehdotuksen 12 §:ssä ehdotettuja muutoksia vastaavasti.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti. Sen mukaan aikuiskoulutuksen järjestetyssä ammatillisessa peruskoulutuksessa ei sovellettaisi lain 5—7 §:ssä tarkoitettuja maksutonta kouluateriaa, koulukuljetusta ja asumista koskevia säännöksiä, ellei asetuksella toisin säädetä.

4 §. Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännös, jonka mukaan aikuiskoulutuksena järjestetystä ammatillisesta peruskoulutuksesta voidaan periä oppilasmaksuja.

9 §. Säännöksen tulkitseminen näyttäisi osoittautuvan ongelmalliseksi sen johdosta, että käytännössä oppilasmaksuja peritään ja kouluruokailu järjestetään varsin monella tavalla, sekä valtion tuella että omin varoin. Tämän vuoksi ehdotetaan, että oppilasmaksut poistetaan ja oppilaille maksuton kouluateria puuttuvilta osin järjestetään laissa olevan aikataulun mukaisesti, josta alkaen eduista aiheutuvat kustannukset tulevat valtionosuuden piiriin.

1.3. Laki lukion oppilaiden opintososiaalisista eduista annetun lain 7 §:n muuttamisesta

7 §. Säännöksen sanamuotoa ehdotetaan täsmennettäväksi vastaavalla tavalla kuin 1.2 kohdan lakiehdotuksen 9 §:ää. Tämän lisäksi sanamuotoa ehdotetaan tarkistettavaksi sen vuoksi, että lukioiden opintososiaalisista eduista ei ole ammatillisia oppilaitoksia vastaavalla tavalla aikaisemmin säädetty.

2. Voimaantulo

Kaikki hallituksen esitykseen sisältyvät lait ehdotetaan saatettavaksi voimaan 1 päivästä tammikuuta 1986.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

ammattillisten oppilaitosten rahoituksesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan ammatillisten oppilaitosten rahoituksesta 3 päivänä kesäkuuta 1983 annetun lain (494/83) 4 §:n 3 momentti,

muutetaan 2 §:n 2 momentin 7 ja 8 kohta, 4 §:n 2 momentti, 7 §, 12 §:n otsikko sekä 1 ja 3 momentti ja 14 §:n 2 momentti sekä

lisätään 2 §:n 2 momenttiin uusi 9 kohta, lakiin uusi 21 a § sekä 24 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 3 päivänä helmikuuta 1984 annetulla lailla (142/84), uusi 3 momentti seuraavasti:

2 §

Subde valtionosuuslakiin

Valtionosuuslain säännöksistä poiketaan seuraavasti:

7) valtionosuuslain 18 §:n säännöstä ei sovelleta tämän lain 13 §:ssä tarkoitetun väliaikaisen ammatillisen koulutuksen valtionosuuteen ja -avustukseen eikä sen ennakkoihin;

8) valtionosuuslain 24 §:stä poiketen ammatillinen oppilaitos saadaan siirtää valtionneuvoston luvalla uudelle ylläpitäjälle, joka jatkaa oppilaitoksen toimintaa ja joka ottaa vastatakseen aikaisemmalle ylläpitäjälle kuuluneet valtionosuuksista ja -avustuksista johtuneet velvoitteet; sekä

9) valtionosuuslain 16 §:stä poiketen tämän lain 4 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettu muiden kuin laitehankintojen perustamiskustannusten valtionosuus voidaan oppilaitoksen ylläpitäjän hakemuksesta maksaa hankkeen valmistumista seuraavan kalenterivuoden alusta lukien seitsemän vuoden aikana vuotuisina yhtä suurina erinä, joista kukin maksetaan ennen maaliskuun loppua; oppilaitoksen ylläpitäjälle suoritetaan maksamattomalle valtionosuuden osalle Suomen Pankin peruskorkoa vastaava vuotuinen korko, joka lasketaan ensimmäisen vuosierän maksupäivästä lukien.

4 §

Valtionosuus perustamiskustannuksiin

Yhden kunnan ylläpitämälle oppilaitokselle valtionosuus perustamiskustannuksiin myönnetään kunnan kantokyykyluokan mukaan. Kuntainliiton ylläpitämälle oppilaitokselle valtionosuus perustamiskustannuksiin myönnetään kun-

kin kunnan osuuteen tämän kunnan kantokyykyluokan mukaan.

7 §

Valtionavustus perustamiskustannuksiin

Milloin ammatillista peruskoulutusta antavalle yksityiselle oppilaitokselle myönnetään valtionavustusta 4 §:ssä tarkoitettuihin perustamiskustannuksiin, sen määrä on laitehankintoihin 51 prosenttia ja muihin perustamiskustannuksiin 33 prosenttia. Tätä suurempi valtionavustus voidaan myöntää erityisistä syistä valtion tulo- ja menoarvion rajoissa.

12 §

Valtionosuus ja -avustus ammatilliseen kurssitoimintaan

Kunnallisen ja yksityisen ammatillista peruskoulutusta antavan oppilaitoksen järjestämään kurssitoimintaan suoritetaan valtionosuutta ja -avustusta seuraavasti:

1) kurssiosaston johtajan tai vastaavan palkoista sekä niistä menevistä työnantajan sosiaaliturvamaksuista ja eläkevakuutusmaksuista aiheutuviin kustannuksiin myönnetään valtionosuutta ja -avustusta 70 prosenttia; sekä

2) kurssien aiheuttamiin käyttökustannuksiin voidaan myöntää valtionavustusta valtion tulo- ja menoarviossa olevan määrärahan rajoissa.

Mitä 1 momentin 2 kohdassa ja 2 momentissa on säädetty valtionavustuksesta kurssien aiheuttamiin käyttökustannuksiin, sovelletaan myös ammatillisten erikoisoppilaitosten toimeenpanemien erillisten jatko- ja täydennyskurssien aiheuttamiin käyttökustannuksiin. Valtionavustus voidaan myöntää kuitenkin enintään saman suuruisena kuin oppilaitos voi saada valtionavustusta 11 §:n mukaan.

14 §

Velvollisuus osallistua ammatillisten oppilaitosten kustannuksiin

Kotikunta ei ole velvollinen osallistumaan 1 momentissa tarkoitettujen oppilaitosten järjestämisestä kurssitoiminnasta aiheutuviin kustannuksiin. Velvollisuus ei myöskään koske väliaikaisesta ammatillisesta koulutuksesta aiheutuvia kustannuksia.

21 a §

Lain soveltaminen eräissä tapauksissa

Ammatillisen oppilaitoksen 1 §:n 1 momentissa mainitun lain nojalla järjestämään koulutukseen, johon ei sovelleta 4 luvun säännöksiä ja johon ei muutoin myönnetä valtionosuutta tai -avustusta 2 tai 3 luvun säännösten mukaan,

sovelletaan mitä tässä laissa säädetään ammatillisesta peruskoulutusta antavan oppilaitoksen rahoituksesta.

24 §

Siirtymäsäännökset

Edellä 5 §:n 1 momentin 1 kohdasta poiketen kunnallisten ja yksityisten ammatillista peruskoulutusta antavien oppilaitosten rehtorien ja opettajien palkoista sekä niistä menevistä työnantajan sosiaaliturvamaksuista ja eläkevakuutusmaksuista aiheutuviin kustannuksiin suoritetaan valtionosuutta ja -avustusta vuosilta 1986—87 todellisten menojen mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1986.

2.

Laki

ammatillisten oppilaitosten oppilaiden opintososiaalisista eduista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan ammatillisten oppilaitosten oppilaiden opintososiaalisista eduista 3 päivänä kesäkuuta 1983 annetun lain (498/83) 2 §:n 2 momentti, 4 §:n 2 momentti ja 9 §:n 2 momentti, näistä 9 §:n 2 momentti sellaisena kuin se on 3 päivänä helmikuuta 1984 annetussa laissa (146/84), sekä

lisätään 2 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

2 §

Tätä lakia ei sovelleta valtioneuvoston päätöksen mukaan erikoisalojen ammattikouluiksi, ammattioppilaskouluiksi ja ammattiopistoiksi tai liikealan erikoisoppilaitoksiksi luettaviin oppilaitoksiin. Myöskään ammatillista peruskoulutusta antavan oppilaitoksen järjestämään kurssitoimintaan ei tätä lakia sovelleta.

Tämän lain 5—7 §:n säännöksiä ei sovelleta 1 momentissa tarkoitettujen oppilaitosten aikuis-koulutuksena järjestämään ammatilliseen peruskoulutukseen, ellei asetuksella toisin säädetä.

4 §

Aikuiskoulutuksena järjestetystä ammatillisesta peruskoulutuksesta voidaan kuitenkin periä oppilasmaksuja. Erityisestä syystä ammattikasvatushallitus voi antaa oppilaitokselle luvan periä

oppilasmaksuja myös muusta tässä laissa tarkoitettusta koulutuksesta.

9 §

Niissä oppilaitoksissa, joissa ei lain voimaantuloon mennessä ole valtion varoin tai valtionapuun oikeuttavana järjestetty tai annettu tässä laissa tarkoitettuja opintososiaalisia etuja, tämän lain säännökset pannaan kuitenkin täytäntöön siten, että oppilasmaksut poistetaan ja oppilaille maksuton kouluateria järjestetään:

1) vuonna 1987 Lapin, Oulun, Vaasan, Keski-Suomen, Kuopion ja Pohjois-Karjalan lääneissä sijaitsevilla oppilaitoksissa; sekä

2) vuonna 1988 muissa lääneissä sijaitsevilla oppilaitoksissa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1986.

3.

Laki**lukion oppilaiden opintososiaalisista eduista annetun lain 7 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan lukion oppilaiden opintososiaalisista eduista 3 päivänä kesäkuuta 1983 annetun lain 7 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 3 päivänä helmikuuta 1984 annetussa laissa (147/84), näin kuuluvaksi:

7 §

Tämän lain säännökset pannaan kuitenkin täytäntöön siten, että oppilasmaksut poistetaan ja oppilaalle maksuton kouluateria järjestetään:

1) vuonna 1987 Lapin, Oulun, Vaasan, Keski-Suomen, Kuopion ja Pohjois-Karjalan lääneissä sijaitsevilla oppilaitoksilla; sekä

2) vuonna 1988 muissa lääneissä sijaitsevilla oppilaitoksilla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1986.

Helsingissä 29 päivänä maaliskuuta 1985

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Opetusministeri Kaarina Suonio

1.

Laki

ammattillisten oppilaitosten rahoituksesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan ammattillisten oppilaitosten rahoituksesta 3 päivänä kesäkuuta 1983 annetun lain (494/83) 4 §:n 3 momentti,

muutetaan 2 §:n 2 momentin 7 ja 8 kohta, 4 §:n 2 momentti, 7 §, 12 §:n otsikko sekä 1 ja 3 momentti ja 14 §:n 2 momentti sekä

lisätään 2 §:n 2 momenttiin uusi 9 kohta, lakiin uusi 21 a § sekä 24 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 3 päivänä helmikuuta 1984 annetulla lailla (142/84), uusi 3 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

Subde valtiosuuslakiin

Valtiosuuslain säännöksistä poiketaan seuraavasti:

7) valtiosuuslain 18 §:n säännöstä ei sovelleta tämän lain 13 §:ssä tarkoitetun väliaikaisen ammattillisen koulutuksen valtiosuuteen ja -avustukseen eikä sen ennakkoihin; *sekä*

8) valtiosuuslain 24 §:stä poiketen ammattillinen oppilaitos saadaan siirtää valtioneuvoston luvalla uudelle ylläpitäjälle, joka jatkaa oppilaitoksen toimintaa ja joka ottaa vastatakseen aikaisemmalle ylläpitäjälle kuuluneet valtiosuuksista ja -avustuksista johtuneet velvoitteet.

7) valtiosuuslain 18 §:n säännöstä ei sovelleta tämän lain 13 §:ssä tarkoitetun väliaikaisen ammattillisen koulutuksen valtiosuuteen ja -avustukseen eikä sen ennakkoihin;

8) valtiosuuslain 24 §:stä poiketen ammattillinen oppilaitos saadaan siirtää valtioneuvoston luvalla uudelle ylläpitäjälle, joka jatkaa oppilaitoksen toimintaa ja joka ottaa vastatakseen aikaisemmalle ylläpitäjälle kuuluneet valtiosuuksista ja -avustuksista johtuneet velvoitteet; *sekä*

9) valtiosuuslain 16 §:stä poiketen tämän lain 4 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettu muiden kuin laitebankintojen perustamiskustannusten valtiosuus voidaan oppilaitoksen ylläpitäjän hakemuksesta maksaa hankkeen valmistumista seuraavan kalenterivuoden alusta lukien seitsemän vuoden aikana vuotuisina yhtä suurina erinä, joista kukin maksetaan ennen maaliskuun loppua; oppilaitoksen ylläpitäjälle suoritetaan maksamattomalle valtiosuuden osalle Suomen Pankin peruskorkoa vastaava vuotuinen korko, joka lasketaan ensimmäisen vuosierän maksupäivästä lukien.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

4 §

Valtionosuus perustamiskustannuksiin

Yhden kunnan ylläpitämälle oppilaitokselle valtionosuus perustamiskustannuksiin myönnetään kunnan kantokykyluokan mukaan. Kuntainliiton ylläpitämälle oppilaitokselle valtionosuus perustamiskustannuksiin myönnetään kunkin kunnan osuuteen tämän kunnan kantokykyluokan mukaan, ja kunnan osuudeksi oppilaitoksen perustamiskustannuksista katsotaan kunnasta todennäköisesti tulevien oppilaiden määrän osuus oppilaitoksen koko oppilasmäärästä.

Perustamiskustannuksiin myönnettävän valtionosuuden saamisen edellytyksenä on, että oppilaitos on saanut opetusministeriöltä luvan perustamiskustannuksia aiheuttavaan toimenpiteeseen.

7 §

Valtionavustus perustamiskustannuksiin

Milloin ammatillista peruskoulutusta antavalle yksityiselle oppilaitokselle myönnetään valtionavustusta 4 §:ssä tarkoitettuihin perustamiskustannuksiin, sen määrä on 33 prosenttia. Tätä suurempi valtionavustus voidaan myöntää erityisistä syistä valtion tulo- ja menoarvion rajoissa.

12 §

Valtionosuus ja -avustus ammatilliseen jatko- ja täydennyskoulutukseen

Kunnallisen ja yksityisen ammatillista peruskoulutusta antavan oppilaitoksen järjestämään jatko- ja täydennyskoulutukseen suoritetaan valtionosuutta ja -avustusta seuraavasti:

1) kurssiosaston johtajan tai vastaavan palkoista sekä niistä menevistä työnantajan sosiaaliturvamaksuista ja eläkevakuutusmaksuista aiheutuviin kustannuksiin myönnetään valtionosuutta ja -avustusta samojen perusteiden mukaan kuin 5, 6, ja 8 §:ssä on säädetty; sekä

2) jatko- ja täydennyskurssien aiheuttamiin käyttökustannuksiin voidaan myöntää valtionavustusta valtion tulo- ja menoarviossa olevan määrärahan rajoissa. *Valtionavustusta myönnettäessä otetaan huomioon oppilaitoksen sijaintikunnan kantokykyluokka.*

Yhden kunnan ylläpitämälle oppilaitokselle valtionosuus perustamiskustannuksiin myönnetään kunnan kantokykyluokan mukaan. Kuntainliiton ylläpitämälle oppilaitokselle valtionosuus perustamiskustannuksiin myönnetään kunkin kunnan osuuteen tämän kunnan kantokykyluokan mukaan.

(3 mom. kumotaan)

7 §

Valtionavustus perustamiskustannuksiin

Milloin ammatillista peruskoulutusta antavalle yksityiselle oppilaitokselle myönnetään valtionavustusta 4 §:ssä tarkoitettuihin perustamiskustannuksiin, sen määrä on *laitebankintoihin 51 prosenttia ja muihin perustamiskustannuksiin 33 prosenttia*. Tätä suurempi valtionavustus voidaan myöntää erityisistä syistä valtion tulo- ja menoarvion rajoissa.

12 §

Valtionosuus ja -avustus ammatilliseen kurssitoimintaan

Kunnallisen ja yksityisen ammatillista peruskoulutusta antavan oppilaitoksen järjestämään *kurssitoimintaan* suoritetaan valtionosuutta ja -avustusta seuraavasti:

1) kurssiosaston johtajan tai vastaavan palkoista sekä niistä menevistä työnantajan sosiaaliturvamaksuista ja eläkevakuutusmaksuista aiheutuviin kustannuksiin myönnetään valtionosuutta ja -avustusta *70 prosenttia*; sekä

2) *kurssien* aiheuttamiin käyttökustannuksiin voidaan myöntää valtionavustusta valtion tulo- ja menoarviossa olevan määrärahan rajoissa.

Voimassa oleva laki

Mitä 1 momentin 2 kohdassa ja 2 momentissa on säädetty valtionavustuksesta jatko- ja täydennyskurssien aiheuttamiin käyttökustannuksiin, sovelletaan myös ammatillisten erikoisoppilaitosten toimeenpanemien erillisten jatko- ja täydennyskurssien aiheuttamiin käyttökustannuksiin. Valtionavustus voidaan myöntää kuitenkin enintään saman suuruisena kuin oppilaitos voi saada valtionavustusta 11 §:n mukaan.

Ehdotus

Mitä 1 momentin 2 kohdassa ja 2 momentissa on säädetty valtionavustuksesta *kurssien* aiheuttamiin käyttökustannuksiin, sovelletaan myös ammatillisten erikoisoppilaitosten toimeenpanemien erillisten jatko- ja täydennyskurssien aiheuttamiin käyttökustannuksiin. Valtionavustus voidaan myöntää kuitenkin enintään saman suuruisena kuin oppilaitos voi saada valtionavustusta 11 §:n mukaan.

14 §

Velvollisuus osallistua ammatillisten oppilaitosten kustannuksiin

Kotikunta ei ole velvollinen osallistumaan 1 momentissa tarkoitettujen oppilaitosten järjestämästä *jatko- ja täydennyskoulutuksesta* aiheutuviin kustannuksiin. Velvollisuus ei myöskään koske väliaikaisesta ammatillisesta koulutuksesta aiheutuvia kustannuksia.

Kotikunta ei ole velvollinen osallistumaan 1 momentissa tarkoitettujen oppilaitosten järjestämästä *kurssitoiminnasta* aiheutuviin kustannuksiin. Velvollisuus ei myöskään koske väliaikaisesta ammatillisesta koulutuksesta aiheutuvia kustannuksia.

21 a §

Lain soveltaminen eräissä tapauksissa

Ammatillisen oppilaitoksen 1 §:n 1 momentissa mainitun lain nojalla järjestämään koulutukseen, johon ei sovelleta 4 luvun säännöksiä ja johon ei muutoin myönnetä valtionosuutta tai -avustusta 2 ja 3 luvun säännösten mukaan, sovelletaan mitä tässä laissa säädetään ammatillisesta peruskoulutusta antavan oppilaitoksen rahotuksesta.

24 §

Siirtymäsäännökset

Edellä 5 §:n 1 momentin 1 kohdasta poiketen kunnallisten ja yksityisten ammatillista peruskoulutusta antavien oppilaitosten rehtorien ja opettajien palkoista sekä niistä menevistä työnantajan sosiaaliturvamaksuista ja eläkevakuutusmaksuista aiheutuviin kustannuksiin suoritetaan valtionosuutta ja -avustusta vuosilta 1986—87 todellisten menojen mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1986.

2.

Laki

ammattillisten oppilaitosten oppilaiden opintososiaalisista eduista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan ammatillisten oppilaitosten oppilaiden opintososiaalisista eduista 3 päivänä kesäkuuta 1983 annetun lain (498/83) 2 §:n 2 momentti, 4 §:n 2 momentti ja 9 §:n 2 momentti, näistä 9 §:n 2 momentti sellaisena kuin se on 3 päivänä helmikuuta 1984 annetussa laissa (146/84), sekä

lisätään 2 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

Tätä lakia ei sovelleta valtioneuvoston päätöksen mukaan erikoisalojen ammattikouluiksi, ammattioppilaskouluiksi ja ammattiopistoiksi tai liikealan erikoisoppilaitoksiksi luettaviin oppilaitoksiin. Myöskään ammatillista peruskoulutusta antavan oppilaitoksen järjestämään jatko- ja täydennyskoulutukseen ei tätä lakia sovelleta.

Tätä lakia ei sovelleta valtioneuvoston päätöksen mukaan erikoisalojen ammattikouluiksi, ammattioppilaskouluiksi ja ammattiopistoiksi tai liikealan erikoisoppilaitoksiksi luettaviin oppilaitoksiin. Myöskään ammatillista peruskoulutusta antavan oppilaitoksen järjestämään *kurssitoimintaan* ei tätä lakia sovelleta.

Tämän lain 5—7 §:n säännöksiä ei sovelleta 1 momentissa tarkoitettujen oppilaitosten aikuiskoulutuksena järjestämään ammatilliseen peruskoulutukseen, ellei asetuksella toisin säädetä.

4 §

Erityisestä syystä ammattikasvatushallitus voi kuitenkin antaa oppilaitokselle luvan periä oppilasmaksuja.

Aikuiskoulutuksena järjestetystä ammatillisesta peruskoulutuksesta voidaan kuitenkin periä oppilasmaksuja. Erityisestä syystä ammattikasvatushallitus voi antaa oppilaitokselle luvan periä oppilasmaksuja *myös muusta tässä laissa tarkoitusta koulutuksesta.*

9 §

Niissä oppilaitoksissa, joissa ei lain voimaantuloon mennessä ole järjestetty tai annettu tässä laissa tarkoitettuja opintososiaalisia etuja, tämän lain säännökset pannaan kuitenkin täytäntöön siten, että oppilasmaksut poistetaan ja oppilaille maksuton kouluateria järjestetään:

1) vuonna 1987 Lapin, Oulun, Vaasan, Keski-Suomen, Kuopion ja Pohjois-Karjalan lääneissä sijaitsevilla oppilaitoksissa; sekä

Niissä oppilaitoksissa, joissa ei lain voimaantuloon mennessä ole *valtion varoin tai valtionapuun oikeuttavana* järjestetty tai annettu tässä laissa tarkoitettuja opintososiaalisia etuja, tämän lain säännökset pannaan kuitenkin täytäntöön siten, että oppilasmaksut poistetaan ja oppilaille maksuton kouluateria järjestetään:

1) vuonna 1987 Lapin, Oulun, Vaasan, Keski-Suomen, Kuopion ja Pohjois-Karjalan lääneissä sijaitsevilla oppilaitoksissa; sekä

Voimassa oleva laki

2) vuonna 1988 muissa lääneissä sijaitsevilla oppilaitoksissa.

Ehdotus

2) vuonna 1988 muissa lääneissä sijaitsevilla oppilaitoksissa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1986.

3.

Laki**lukion oppilaiden opintososiaalisista eduista annetun lain 7 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan lukion oppilaiden opintososiaalisista eduista 3 päivänä kesäkuuta 1983 annetun lain 7 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 3 päivänä helmikuuta 1984 annetussa laissa (147/84), näin kuuluvaksi:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

7 §

Niissä oppilaitoksissa, joissa ei lain voimaantuloon mennessä ole järjestetty tai annettu tässä laissa tarkoitettuja opintososiaalisia etuja, tämän lain säännökset pannaan kuitenkin täytäntöön siten, että oppilasmaksut poistetaan ja oppilaalle maksuton kouluateria järjestetään:

1) vuonna 1987 Lapin, Oulun, Vaasan, Keski-Suomen, Kuopion ja Pohjois-Karjalan lääneissä sijaitsevilla oppilaitoksissa; sekä

2) vuonna 1988 muissa lääneissä sijaitsevilla oppilaitoksissa.

Tämän lain säännökset pannaan kuitenkin täytäntöön siten, että oppilasmaksut poistetaan ja oppilaalle maksuton kouluateria järjestetään:

1) vuonna 1987 Lapin, Oulun, Vaasan, Keski-Suomen, Kuopion ja Pohjois-Karjalan lääneissä sijaitsevilla oppilaitoksissa; sekä

2) vuonna 1988 muissa lääneissä sijaitsevilla oppilaitoksissa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1986.
